

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De pœnis circa diuinum Officium. Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40233

contemptu & scandalo , ex iusta causa excusari potest ab omni peccato , Bonac. disp. 1. quest. 3. pun. 4. num. 5.

3 Grauior autem erit culpa , si in Choro perueratur ordo , Suar. lib. 4. cap. 11. num. 10. & alij , qui putant esse ex suo genere culpam lethalem ; negat Bonac. ibidem num. 5.

De interruptione diuini Officij.

TIT. IX.

1 **Q** ui diuidit Matutinum à Laudibus , nocte tota interposita , non peccat , Doctores apud Bonac. disp. 1. quest. 3. pun. 3. num. 11. Azor. vult esse veniale sine causa , cap. 8. quest. 4.

2 Qui diuidit Nocturnum à nocturno per horam vnam plurime cum iusta causa , non ultra tres horas , non peccat , Doctores apud Bonac. num. 13. contra Azorium loco citato.

3 Qui diuidit Horam parvam vel Psalmum ex causa , non peccat , Azor. quest. 5.

4 Interruptio ad longum temporis spatium probabilius obligat ad repetitionem , Nauarr. cap. 16. num. 75. ad breve tempus , etiam ad iocum vanosque sermones , non obligat , Nauarr. num. 75. & cap. 10. num. 42. & cap. 16. num. 66. At in utroque casu non esse repetendum , docet cum alijs Bonac. sup. pun. 2. §. 1. num. 28. Peccari saltem venialiter , sine iusta causa , est dicendum , num. 30.

5 Qui interruptit animo continuandi , ut aliud agat , non tenetur repetere ; imò nec ille , qui animo repetendi , & posteā non repetit , communiter Doctores apud Bonac. num. 31. contra Nauar. & Azor.

De pœnis circa diuinum Officium. CAP. VI.

1 **B**eneficiarij habentes onus recitandi diuinum Officium , titulo beneficij tenetur etiam ante Iudicis sententiam ad restitucionem fructuum pro rata omissionis Officij , si , elapsis sex mensibus post obtentam beneficij possessionem , Officium culpabiliter non recitauerint . etiamsi alio die pensum prætermissum supplere conentur , nili forte pars omissa sit leuis . Bonac. explicat , & probat singulas huius axiomatis partes , disp. 2. quest. 5. pun. 2. toto.

2 Rata omissionis & restitutionis est , ex Pij V. Bulla , ut protoco Officio vnius vel plurium dierum restituantur fructus beneficij , seu beneficiorum , qui illi seu illis diebus responderent , si quotidie diuiderentur : pro Matutino dimidiā partem fructuum , pro ceteris horis simul aliam dimidiā , pro vnaquaque hora sextam partem vnius diei restituantur .

3 Qui paucos versiculos aut Psalmum omittit , non tenetur quidquam restituere , Nauar. cap. 9. & cap. 10. num. 42. & alij apud Bonac. loco cit. num. 11. & cō magis , si tenuerit beneficium : quod si lēpius partem notabilem omittat ex pluribus omissionibus compositam , quibus singulis non responderit pars notabilis fructuum , nihilominus tenebitur ad restitutionem , Bonac. num. 14. contra Monetam nostrum negantem , cuius opinio mitior non est improbabilis , & mihi placet .

4 Qui recitauit absque attentione , tenetur ad restitutionem , Nauarr. & alij cum Bonac. ibid. num. 17.

B 2   5 Omit-

12 Comment. in Rubr. Breuiarij. Sect. I. Cap. VI.

5 Omittenti diuinum Officium, ita ut intra quindecim dies illud saltem bis non recitet, imponitur priuationis beneficij pœna, non tamen ipso facto, ex Decreto Concil. Lateran. firmato à Pio V.

6 Atque hæc intelligenda sunt de fructibus respondentibus oneri diuini Officij, de quibus in Bulla Pij V. non autem de ijs fructibus qui respondent oneri Episcopali, Parochiali, Canonicali, præter Officium diuinum. de quibus vide Bonac. loco cit. punc. 3. num. 2. qui reiecit dicentes, onus Clerici quoque esse gestare habitum & coronam, quæ alioqui compensantur immunitate, &c.

7 Tuitior tamen est aliorum sententia, Azorij lib. 10. cap. 14. quest. 5. & aliorum apud Bonac. num. 3. qui nihil distinguunt inter prædicta onera, & absolute volunt restitui fructus; non tamen eneruant priorem & minorem sententiam, quæ in praxi sustineri potest.

8 Facienda vero est restitutio prædicta fabricæ beneficij, vel pauperibus, ex Bulla Pij V. non præcisè fabricæ Ecclesiæ, sed vel domui, vel agro beneficij, & similibus, dummodo sit in utilitatem beneficij, non alterius loci, Suar. lib. 4. num. 19. & alij.

9 Quod si alter locus sit pauperibus destinatus, idem est ac si pauperibus; quod conceditur in Bulla: imò & pro animabus Defunctorum expendi possunt ij fructus, Nauarr. cap. 25. num. 122. Denique beneficiarius pauper sibi potest illos applicare, ex Bonac. loco citato num. 8. modò aliud non constet ex consuetudine vel statuto particulari, Suar. loco citato numero 17.

10 In Choro vero, addicti eidem

amittunt distributiones quando non intersunt, vel praesentes non recitant attente, confabulando, voluntariè dormiendo, &c. Bonac. disp. 2. quest. 4. punc. 1. num. 10. & 12. etiam si id faciant eo tempore quo Sacerdos Secreta dicit; vel Antiphonæ aut Responsoria per Mansionarios cantantur, si sit pars notabilis, idem ibid. contra Monetam nostrum, qui mitiorem in partem inclinat negatiuam in hoc ultimo casu.

11 In percipiendis distributionibus ab absentibus excusare possunt. Primo grauis infirmitas, quæ scilicet de se leuis, sed accessu ad Chorum grauis efficeretur de iudicio Medici. Nec est necesse, vt sit infirmus in loco beneficij, Moneta noster 2. par. q. 6. num. 7. & 19. si tamen alias interesse confuerat, idem quest. 5. num. 21. Secundò, iusta & rationabilis causa seu necessitas corporis, quamdiu durat necessitas, & præcisa consuetudine in contrarium, veluti causa sumenda medicinae, conualecentiae ruti nutriendæ, senectutis in benemerito, pestis graffantis eo loci cum graui periculo, grauis metus iniustè incussi, inimicitiarum grauium, & sine culpa absens; si capiatur ab hostibus, si iniustè impeditur à Choro, erian à Superiore in carcere detenus, &c. Bonac. hac singula probat post Monetam loco citato quest. 5. punc. 2. toto, ubi eadem docet §. 1. de iniustè excommunicatio; §. 3. de iniustè suspensi; §. 4. de iniustè interdicto; §. 7. de irregulari ut sic præcisè, & post beneficium facto irregulari. Tercio, excusat euidens utilitas suæ Ecclesiæ in eo qui solet alias interesse Choro, qua de re fuse Bonac. & Moneta locis citatis, quamdiu scilicet durat actio in euidentem propriæ

propriae Ecclesiae utilitatem bona fide,
& sine dolo; neque est necessaria licen-
tia Episcopi, ut probat Bonac. punc. 3,
num. 22.

12 Aliae causae excusantes afferun-
tur à Bonac. ibidem §. 3. ad tuenda iu-
ra Capituli seu proprij beneficij, ad
habendam lectionem Theologalem

ex officio præbendæ. Item priuile-
gio Pontificio potest absens lucrari
distributiones, punc. 4. & consuetu-
dine induci potest, ut absentes lucten-
tur easdem.

13 Neque umquam valer remissio,
donatio, collusio, de quibus fusè Bo-
nacin. punclo 7. toto, & hæc satis.

SECTIO SECUND A.

De Præludijs Breuiarij Romani.

T nihil omittatur eorum quæ in Breuiario con-
tinentur, diuidam illud in partes seu Sectio-
nes nouem, nimirum Præludia, Rubricas ge-
nerales, Horarum proprias leges, Partes Ho-
rarum singulas, Proprium de Tempore, Proprium San-
ctorum, Commune Sanctorum, Appendices ad calcem
Breuiarij, & Cærimonias Horarum Canonicarum. Præ-
ludia igitur continent Titulum, Bullas Pij V. Clemen-
tis VIII. & Vrbani VIII. Computum Ecclesiasticum,
& Calendarium.

SECTIONIS SECUNDÆ CAPITA QVINQUE.

1 De titulo Breuiarij Romani.

3 De Bullis Clem. VIII. & Vrb. VIII.

2 De Bulla Pij V. & de usu Bre-
uiarij Romani.

4 De Computo Ecclesiastico.

5 De Calendario.

De titulo Breuiarij Romani.

num 1080. apud antiquiores nondum
legi. Radulphus Tungrensis utitur hac
voce Propos. 22. & habetur in Concil.
Coloniensi, Moguntino, Treverensi, &
Generali Tridentino. Orarium vocau-
re quidam, id est precatiorum librum,
ex Cornel. Schulte. Tom. I. cap. 43.

B 3 2 Signi-

C A P . I.

BReuiarium vox est satis anti-
qua in re nostra, quam legi
apud Micrologum cap. 28. de
Ecclesiastico obseru. qui vixit circa an-